

Przedstawienie – pantomima pt. „Jaki jest sens twojego życia?”

Aktorzy:

- narrator – osoba dorosła, która prowadzi dialog z dziećmi.
- grupa dzieci - może to być jedna klasa.

Scena pierwsza.

Narrator zadaje pytanie: *Jaki jest sens życia?*

Jedno z dzieci odpowiada: **jeść**.

Narrator mówi: *Życie jest po to żeby jeść, jeść, jeść, jeść...* Dzieci bez przerwy pokazują, że jedzą. Staje się to denerwujące.

Scena druga.

Drugie dziecko przerywa, mówiąc: *Stop. Nie. Coś jeszcze musi być ważne?*

Narrator pyta: *Jaki jest jeszcze sens życia?* To samo dziecko mówi: **spać**.

Narrator mówi: *Życie jest po to żeby jeść - spać, jeść - spać, jeść - spać, jeść - spać...*

Dzieci bez przerwy pokazują, że jedzą i śpią. Staje się to denerwujące.

Scena trzecia.

Trzecie dziecko przerywa, mówiąc: *Stop. Nie. Coś jeszcze musi być ważne?*

Narrator pyta: *Jaki jest jeszcze sens życia?* To samo dziecko mówi: **uczyć się**.

Narrator mówi (najpierw wolno i coraz szybciej): *Życie jest po to żeby jeść - uczyć się - spać, jeść - uczyć się - spać, jeść - uczyć się - spać, jeść - uczyć się - spać...* Dzieci bez przerwy pokazują, że jedzą, uczą się i śpią. Staje się to denerwujące.

Scena czwarta.

Czwarte dziecko przerywa, mówiąc: *Stop. Nie. Coś jeszcze musi być ważne?*

Narrator pyta: *Jaki jest jeszcze sens życia?* To samo dziecko mówi: **grać**.

Narrator mówi (najpierw wolno i coraz szybciej): *Życie jest po to żeby jeść - uczyć się - grać - spać, jeść - uczyć się - grać - spać, jeść - uczyć się - grać - spać, jeść - uczyć się - grać - spać...* Dzieci bez przerwy pokazują, że jedzą, uczą się, grają (czy bawią się) i śpią. Staje się to denerwujące.

Scena piąta.

Piąte dziecko przerywa, mówiąc: *Stop. Nie. Coś jeszcze musi być ważne?*

Narrator pyta: *Jaki jest jeszcze sens życia?* To samo dziecko mówi: **MIŁOŚĆ**.

Narrator mówi: *Życie jest po to aby **KOCHAĆ!!!*** Dzieci podają sobie ręce, przytulają się i w stronę widowni pokazują piękne serca, mając uśmiechnięte buzie.

Uwagi. Można wydłużyć przedstawienie poprzez pokazanie jeszcze innych uniwersalnych potrzeb, wspólnych dla wszystkich.